

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Ľubora Šeba v právnej veci žalobcov **1/ M. K.** a **2/ Ľ. K.**, oboch bývajúcich vo V., zastúpených JUDr. J. S., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným **1/ RSDr. V. P.**, bývajúcemu v S., **2/ V. G.** bývajúcej vo V. a **3/ P. M.**, bývajúcemu v P., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 13 C 418/01, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2007, sp.zn. 7 Co 102/2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2007 sp.zn. 7 Co 102/2006 v potvrdzujúcom výroku **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšku dovolanie žalobcov **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Poprad 30. marca 2001 sa žalobcovia domáhali voči žalovaným 1/ a 2/ určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby garáže a dielne súp.č. X. postavenej a pozemku parc.č. X. v kat.úz. V. S.. Žalobu odôvodnili tým, že hoci označenú stavbu nadobudli za trvania manželstva v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva, na základe nezákonného kolaudačného rozhodnutia a na základe listiny

o udelení súpisného čísla boli na liste vlastníctva č. X. pre kat.úz. V. S. zapísaní ako jej podieloví spoluvlastníci (popri žalobkyni 2/) aj žalovaní 1/ a 2/.

Okresný súd Poprad rozsudkom zo 6. apríla 2006 č.k. 13 C 418/01-192 najprv rozhodol o nepripustení P. M., bývajúceho v P., do konania ako ďalšieho účastníka na strane žalovaných 1/ a 2/, a o nepripustení rozšírenia žalobného návrhu (zmeny žaloby) o určenie neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ a P. M., predmetom ktorej bolo darovanie spoluvlastníckeho podielu k stavbe garáže a dielne súp.č. X. postavenej na pozemku parc.č. X. v kat.úz. V. S.. Následne ďalším výrokom žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania 14 512,-- Sk do rúk ich zástupkyne JUDr. T. P. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom naliehavého právneho záujmu žalobcov na žiadanom určení a tiež záverom, že žalovaným 1/ a 2/ vznikol spoluvlastnícky pomer k predmetnej stavbe.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací na odvolanie žalobcov rozsudkom z 27. septembra 2007 sp.zn. 7 Co 102/2006 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania potvrdil. Vo výroku o nepripustení ďalšieho účastníka do konania prvostupňový rozsudok zmenil tak, že pripustil prístupenie P. M. do konania ako žalovaného 3/. Ďalej rozhodol o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 3/ a o vrátení vecí v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie, a tiež o odmietnutí odvolania žalobcov proti výroku o nepripustení rozšírenia žaloby. V odôvodnení rozsudku uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby bolo potrebné potvrdiť, aj keď z iných, než v ňom uvedených dôvodov. Poukazujúc na to, že v priebehu konania žalovaní 1/ a 2/ previedli svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti tvoriacej predmet sporu na P. M., vyslovil záver, že prestali byť v konaní pasívne legitimovaní a z tohto dôvodu musela byť žaloba zamietnutá. Zároveň uvedenú okolnosť považoval za dôvod, pre ktorý bolo potrebné zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o nepripustení P. M. do konania na strane žalovaných 1/ a 2/ (inak majúcom povahu uznesenia) tak, že sa jeho prístupenie do konania pripúšťa, a následne ho zrušiť vo vzťahu k tomuto žalovanému a vrátiť na ďalšie konanie, pretože nekonaním voči tomuto účastníkovi bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. Odmietnutie odvolania žalobcov proti výroku o nepripustení rozšírenia žaloby odôvodnil jeho neprípustnosťou v zmysle ustanovenia § 202 ods. 3 písm.f/ O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalobcovia. Dovoláním napadli rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom a v zmeňujúcom výroku. Žiadali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili vadami konania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. a to najmä odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že dovolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z iných dôvodov, ku ktorým sa nemali možnosť vyjadriť, že rozhodol o pripustení ďalšieho účastníka do konania, hoci v odvolacom konaní je takýto postup neprípustný, a že jeho rozsudok je aj čiastočne nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkmi konania, skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania, pričom dospel k záveru, že zatiaľ čo proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu je prípustné a súčasne dôvodné, proti zmeňujúcemu výroku prípustné nie je.

V zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru dovolacieho súdu konanie pred odvolacím súdom je takouto vadou vyplývajúcou z uvedeného ustanovenia postihnuté. Odvolací súd totiž potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovaným 1/ a 2/ z celkom iného dôvodu, než ktorým odôvodnil zamietnutie žaloby prvostupňový súd, a to bez toho, aby dal žalobcom možnosť sa vyjadriť (skutkovo a právne argumentovať) k možnosti iného právneho posúdenia veci. Tým nerešpektoval zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania, v dôsledku čoho bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. Nesprávny bol aj postup odvolacieho súdu pokiaľ napriek tomu, že rozhodol o zmene rozsudku súdu prvého stupňa tak, že sa pripúšťa pristúpenie P. M. do konania ako žalovaného 3/, zároveň nezrušil tento rozsudok vo výroku v merite veci. Odvolací súd síce neporušil ustanovenie § 216 ods. 1 O.s.p., pretože nerozhodoval o návrhu účastníkov na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania, ktorý by bol podaný v priebehu odvolacieho konania, ale rozhodoval o odvolaní proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o neprípustení ďalšieho účastníka do konania, o ktorom bol oprávnený rozhodnúť aj tak, ako rozhodol. Nevyhnutým dôsledkom takéhoto rozhodnutia však malo byť bez ďalšieho zrušenie prvostupňového rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby. Pripustenie

pristúpenia ďalšieho účastníka do konania malo za následok zmenu v okruhu účastníkov na žalovanej strane, ktorej nemohlo predchádzať rozhodnutie v merite veci voči doterajším účastníkom konania, právoplatnosťou ktorého ich účastníctvo v konaní skončilo. Pred právoplatným rozhodnutím, ktorým sa rieši otázka okruhu účastníkov konania, rozhodnutie vo veci samej neprichádza do úvahy, pretože nemožno rozhodovať o nároku, ak nie je jasné, voči komu sa uplatňuje. Uvedená vada sa prejavila v inak dovolaním nenapadnutom zrušujúcom výroku, v ktorom odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 3/, hoci voči tomuto účastníkovi súd prvého stupňa vo veci samej vôbec nerozhodol a ani rozhodnúť nemohol, lebo žalovaný 3/ v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ešte účastníkom konania nebol (stal sa ním až právoplatnosťou rozsudku odvolacieho súdu). So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo zvyšku, t.j. v časti, v ktorej bol dovolaním napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, dovolanie odmietol pre jeho subjektívnu neprípustnosť. Tým, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaných, vyhovel odvolaniu žalobcov (a zároveň ich návrhu). Preto žalobcovia neboli subjektívne oprávnení na podanie dovolania proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová